



25-vuotias bioanalyytikko-opiskelija **Noora Räsänen** opiskelee Kuopion Savonia-ammattikorkeakoulussa ja kertoo minkälaista on opiskella bioanalytikoksi.

Heippa vaan lukijoille!

19.11.2018

Olen siis juuri aloittanut Bioanalyytikon tutkinto-ohjelmassa Kuopion Savoniassa tänä syksynä. Ikää minulla on 25v ja vielä ehtii hyvin opiskella, vaikka vanhemmankin! Luokka meillä on suuri n.40 opiskelijaa, osa meistä opiskelee myös Porista käsin koska alalla on työntekijöistä valtava pula. Pääasiassa naisvaltainen ala mutta onhan meillä muutama mieskin!

Opiskelu alkoi heti alkuun nopealla tempolla, matikkaa ja kemiaa on runsaasti. Lisäksi vaihtelua tuo, kun päästään koulun kemian harkkatunnille ja näytteenottoa harjoittelemaan. Kemian harkkoissa muun muassa kokeillaan happoemäs titrausta, tehtiin perinteinen liekkikoe jolla voidaan tunnistaa maa-alkali metalleja, sekä määritetty kuparisuflaatin kideveden määrää. Toisinaan päivät ovat pitkiä mutta onneksi harvakseltaan, ehkä muutaman kerran kuukaudessa. Näytteenotto harkkoissa otetaankin toisiltamme verinäytteitä muunmuassa kyynärtaipeesta ja sormenpäädystä. Lisäksi päästään tutkimaan omia verinäytteitä ja erotellaan solut sentrifuugissa. Tutkimme toki myös omat pissanäytteemmekin. :) Anatomian ja fysiologian kurssilla tutkitaan muun muassa sisäelimiä ja leikellään sian sydäntä harkkatunneilla.

Harjoitustyö tunnit ovat kyllä minun lemppareita, pääsee näkemään käytännössä mitä tunnilla on puhuttu. Ja vaikka alkuun työohje vaikuttaisi heprealta niin sitä tehdessä se ei olekaan niin kovin vaikeaa. Verinäytteen ottoa harjoitellessa on myös mukavan rauhallinen ympäristö ja pienellä ryhmällä tehdään ja otetaan toisiltamme vuoron perään näytteitä. Alkuun jännitti paljon ja varmaan muutamallakin kädet tärisivät, mutta jo kolmannen kerran jälkeen alkoi tuntua jo helpohkolta. Helposti pelottaa, että kaveria sattuu, vaikka eipä siinä ole tainnut tuntua kuin se itse pistäminen nyt kun jälkikäteen mietin.

Haasteita tuo ehkä eniten se, että tulee aika paljon itsenäisesti opiskelua, varsinkin jos on aiemmista opiskeluista kulunut jo tovi eikä asiat meinaa jäädä kerrasta päähän. Mutta ensimmäinen syksy menee kuin huomaamatta ohi. Tämän vuoden opiskelijoille on tehty uusi opintosuunnitelma kuin aiemmille opiskelijoille, lienemme siis testiryhmä tavallaan. Harkkoja meillä tulee olemaan enemmän seuraavina vuosina, ensimmäisen syksyn aikana meillä on labraan tutustuminen, näkee sitten siellä käytännössä mitä todella labrassa tehdään. Suurimmalla osalla meistä on jonkinlainen kokemus labrahoitajista potilaan näkövinkkelistä, ainakin verinäytteen otossa, mutta sanon että ala on todella paljon muutakin kuin sitä näytteiden ottoa.

Bioanalyytikon ammattiala on yksi mikä kasvaa todella nopeasti. Tulee pitää yllä ammattitaitoa jo työssä olevien labrahoitajien. Siinä mielessä on hyvä, että ala on todella monipuolinen ja vaihteleva, on mikrobiologiaa, kemiaa, fysiologiaa ja isotooppilääketiedettä, histologiaa ja sytologiaa, neurofysiologiaa ja hematologiaa. On siis monta hyvin erilaista suuntautumisvaihtoehtoa, ja useimmissa näistä on vielä erittäin monta erityisalaa hallittavana. Jo

pelkästään mikrobiologian osasto on yleensä suuri (toki paikkakunnasta riippuen) missä on vajaa parisenkymmentä työpistettä, joissa yleensä vaihdellaan ja sitä kautta pyritään pitämään yllä ammattitaitoa.

Jotta ei koulunkäynti kävisi liian raskaaksi niin mieltä kannattaa keventää harrastuksissa ja jotain muuta tekemällä josta nauttii. Kuopio on myös todella elävä opiskelija kaupunki, jos tykkää käydä ulkona. On opiskelija yhdistyksiä ja muita, mitkä sitten myös järjestää kaikenlaista mukavaa yhteistä tekemistä. Koulukin tarjoaa mukavasti monipuolisia liikuntamahdollisuuksia palloilulajeista ryhmäliikuntaan ja järjestää ilmaisia liikuntakokeilupäiviä.